

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. aprīlī iesniedza *Administrativen sad Varna* (Bulgārija) – *Nachalnik na Mitnitsa Varna/Saksa OOD*

(Lieta C-185/17)

(2017/C 213/27)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Varna

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: *Nachalnik na Mitnitsa Varna*

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: *Saksa OOD*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai noteikums, kas ir ietverts skaidrojumā standarta EN 590 – tagad EN 590:2014 – 3. tabulā un kurā ir noteikts, ka “Eiropas Savienības muitas tarifa vajadzībām lietoto gāzeļļas definīciju ir iespējams nepiemērot klasēm, kas paredzētas izmantošanai arktiskā klimatā vai klimatā ar bargām ziemām” [neoficiāls tulkojums], nozīmē, ka ir iespējams, ka šim degvielas veidam nav piemērojami muitas tarifa vispārīgie noteikumi 27. nodaļas 2. papildu piezīmes d) un e) apakšpunktā, lai noteiktu precei piemērojamo muitas tarifu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un ja prece, par kuru rodas muitas parāds, ir atbilstīga “izmantošanai arktiskā klimatā vai klimatā ar bargām ziemām paredzētas dīzeļdegvielas” definīcijai atbilstoši standartam EN 590: vai tā ir klasificējama ar Kombinētās nomenklatūras muitas tarifa kodu 2710 19 43 kā “gāzeļļu”, vai arī ir jāpiemēro kopējā muitas tarifa vispārīgie noteikumi 27. nodaļas 2. papildu piezīmes d) un e) apakšpunktā?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, pēc kādiem kritērijiem ir jānovērtē, kad ir piemērojama Eiropas Savienības muitas tarifa vajadzībām lietotā gāzeļļas definīcija un kad ir jāizmanto testēšanas prasības un metodes saskaņā ar standartu EN 590, lai noteiktu precei piemērojamo muitas tarifu?
- 4) Vai kopējā muita tarifa 27. nodaļas 2. papildu piezīmes d) un e) apakšpunktā minētās testēšanas metodes un rādītāji ir pietiekami, lai pilnībā un precīzi raksturotu precī kā “gāzeļļu”, vai arī ir jāņem vērā visi ķīmiskie rādītāji, kas tai ir raksturīgi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 25. aprīlī iesniedza *Vrhovno sodišče Republike Slovenije* (Slovēnija) – *Nova Kreditna Banka Maribor d.d./Slovēnijas Republika*

(Lieta C-215/17)

(2017/C 213/28)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Nova Kreditna Banka Maribor d.d.*

Atbildētāja: *Slovēnijas Republika*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/98 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta trešais ievilkums, kas grozīts ar Direktīvu 2013/37 (konsolidētā redakcija), – ņemot vērā minimālās saskaņošanas pieeju, – ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskajā regulējumā var tikt atļauta neierobežota (absolūta) piekļuve visai informācijai, kas izriet no autortiesību līgumiem un konsultāciju līgumiem, pat tad, ja tie ir definēti kā komercnoslēpums, un minētajā tiesiskajā regulējumā šī piekļuve ir paredzēta tikai attiecībā uz subjektiem, kuri ir pakļauti valsts dominējošai ietekmei, bet ne attiecībā arī uz pārējiem atbildīgajiem subjektiem, un vai interpretāciju iespaido arī Regula (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz normām par informācijas izpaušanu, un konkrēti tādējādi, ka piekļuve publiska rakstura informācijai saskaņā ar Direktīvu 2003/98 nevar būt plašāka, nekā paredzēts vienotajās normās datu izpaušanas jomā, kas noteiktas minētajā regulā?
- 2) Vai Regula Nr. 575/2013, aplūkojot to no tiesību normu, kuras reglamentē informācijas par banku komercdarbību izpaušanu, aspekta, un, precīzāk, 446. pants un 432. panta 2. punkts, kas ietverti minētās regulas Astotajā daļā, ir jāinterpretē tādējādi, ka minētajām tiesību normām ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas uzliek pienākumu bankai, kura atrodas vai ir atradusies publisko tiesību subjekta dominējošai ietekmē, izpaust informāciju par līgumiem, kuri noslēgti par konsultāciju pakalpojumu, advokātu pakalpojumu, intelektuālās darbības veicēju (autoru) pakalpojumu un citu intelektuāla rakstura pakalpojumu sniegšanu, un, precīzāk, informāciju par noslēgtā darījuma veidu, līgumpartneri (attiecībā uz juridiskām personām: nosaukumu, juridisko adresi un komercdarbības veikšanas adresi), līguma vērtību, atsevišķu maksājumu summām, līguma noslēgšanas datumu, līgumattiecību ilgumu un analogiem datiem, kuri izriet no līgumu pielikumiem – informāciju, kura visa ir radusies pakļautības dominējošajai ietekmei laikā –, neparedzot nekādus izņēmumus no minētā pienākuma un nedodot iespēju līdzsvarot plašas sabiedrības interesi piekļūt datiem un bankas interesi saglabāt komercnoslēpumu, ja attiecīgajā gadījumā nav starptautisku elementu?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 17. februāra spriedumu lietā T-40/15 ASPLA un Armando Álvarez/Eiropas Savienība 2017. gada 27. aprīlī iesniedza Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) un Armando Álvarez, S.A.

(Lieta C-222/17 P)

(2017/C 213/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) un Armando Álvarez, S.A. (pārstāvji – S. Moya Izquierdo un M. Troncoso Ferrer, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienība

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 17. februāra spriedumu lietā T-40/15 un piespriest Eiropas Savienībai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzinājumu 3 495 038,66 euro apmērā par Eiropas Savienības Vispārējās tiesas izdarīto Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrās daļas pārkāpumu, šim atlīdzinājumam pieskaitot arī kompensācijas un nokavējuma procentus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pamatojuma nesniegšana un kļūda tiesību piemērošanā, aprēķinot no rakstveida daļas beigām līdz tiesvedības mutvārdu daļas sākšanai pagājušā laikposma pienācīgo ilgumu.
2. Kļūda tiesību piemērošanā, vērtējot par naudas soda summu maksājamos procentus kā kaitējumu.
3. Kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot principu, ka ir aizliegts pārsniegt prasījuma robežas.